ΕΝΑ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Η ΜΙΣ ΜΠΑΡΚΛΕΥ

ΜΙΑ ΔΥΝΑΤΗ ΑΓΑΠΗ ΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΦΛΟΓΕΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

125ον

—Διαπλέομε τὴ λίμνη», εἶπα στὴ Κατερίνα.

—Δὲν εἴδαμε ἀκόμα τὴν Παλλάντσα;»

—Τὴν περάσαμε ὅπως φαίνεται».

—Πῶς εἶσαι ἀγάπη μου;».

—Πολὺ καλὰ Θαυμάσια».

—Νὰ σὲ βοηθήσω λίγο; Νὰ τραβήξω ἐγὼ τώρα νὰ ξεκουραστεῖς;».

—Ὄχι. Δὲν κουράστηκα».

—Ἡ καϋμένη ἡ Φέργκιουσον, εἶπε ἡ Κατερίνα, τί θὰ πεῖ τὸ πρωῒ ποὺ θὰ μὲ ζητήσει στὸ ξενοδοχεῖο. Πῶς θὰ τῆς φανεῖ ποὺ φύγαμε;

—Νὰ σοῦ πῶ αὐτὸ δὲν μὲ ἀπασχολεῖ καὶ τόσο, τῆς εἶπα, διάζομαι νὰ φτάσωμε στὶς ἀκτὲς τῆς Ἐλβετίας πρὶν ξημερώσει καὶ μᾶς δοῦν οἱ ἀκτοφύλακες.

—Εἴμαστε μακρυὰ ἀκόμα; Πολὺ μακρυά;

—Τριάντα χιλιόμετρα σχεδὸν.

Κωπηλατούσαμε ὅλη τὴ νύχτα. Εἶχα ξεγδάρει τὰ χέρια μου τόσο ποὺ μοῦ ἦταν ἀδύνατο πιὰ νὰ τὰ κλείσω, νὰ κρατήσω τὰ κουπιά. Πολλὲς φορὲς ἡ βάρκα ρίχτηκε στὴν ἀκτή.

Πλέαμε στὸ μῆκος τῆς ἀκτῆς πάντα γιὰ νὰ κερδίσω χρόνο καὶ νὰ μὴ χάνω τὸν προσανατολισμό μου. Κάποτε πλησιάζαμε τόσο ποὺ ξεχωρίζαμε τὰ δέντρα καὶ τὸν παραλιακὸ δρόμο καὶ πιὸ πίσω τὰ βουνά.

Ὁ ἀέρας κουρέλιαζε τὰ σύννεφα κι' ἔλαμπε τὸ φεγγάρι. Δὲν ἔβρεχε. Ἔβλεπα πίσω μου στὸ βάθος μιὰ μαύρη κουκίδα. Ἦταν ἡ Καστανιάλα. Τὸ φεγγάρι ἀσήμωνε τὴ λίμνη καὶ φώτιζε τὰ χιονισμένα βουνά. Τὰ σύννεφα σκέπασαν πάλι τὸ πρόσωπο τοῦ φεγγαριοῦ. Χάθηκαν τὰ βουνὰ καὶ τὸ ἀσήμι στὴ λίμνη, σκοτείνιασε τὸ τοπίο. Χάθηκε ἡ φαντασμαγορία. Μὰ τώρα ἔφεγγε ἀρκετὰ καὶ διακρίναμε καθαρὰ τὴν ἀκτή. Ὁδηγοῦσα τὴ βάρκα πέρα, νὰ μὴ μποροῦν νὰ τὴν ἀνακαλύψουν οἱ ἀκτοφύλακες στὰ παράλια τῆς Παλλάντσας. Τὸ φεγγάρι ἀνέβηκε πάλι στὸν οὐρανὸ. Ἀστραφταν κάτασπρες οἱ βίλλες κοντὰ στὴν ἀκτὴ καὶ στὶς βουνοπλαγιές, κι' ἄσπρος τραβοῦσε ὁ δρόμος μέσ' στὰ δέντρα.

Κωπηλατοῦσα χωρὶς νὰ σταματῶ. Πέρα ἀπ' τὴ λίμνη, στὴν ἀκτὴ κι' ἀκόμα πιὸ πέρα στοὺς πρόποδες τοῦ βουνοῦ ἁπλώνόταν τὸ Λουΐνο. Λάμπαν τὰ φῶτα του στὸ σκοτάδι. Ἕνα ἀνοιγμα στὰ βουνά, στὴν ἀντίπερα ὄχθη μὲ ἔπεισε πῶς, αὐτὸ ἦταν τὸ Λουΐνο. Πηγαίναμε καλά.

Τράβηξα τὰ κουπιὰ καὶ ξάπλωσα πίσω στὸ κάθισμα. Ἤμουνα τσακισμένος ἀπ' τὴν ξαφνικὴ αὐτὴ νυχτερινὴ κωπηλασία. Δὲν ἔνοιωθα πιὰ τὰ χέρια μου καὶ τοὺς ὤμους.

—Νὰ κρατοῦσα ἐγὼ τουλάχιστον τὴν ὀμπρέλλα εἶπε ἡ Κατερίνα, θὰ μᾶς βοηθοῦσε, θὰ χρησίμευε γιὰ πανὶ στὸν ἀέρα.

—Μπορεῖς νὰ κρατήσεις τὸ τιμόνι; Ξέρεις;

—Ναί. Νομίζω.

—Πᾶρε αὐτὸ τὸ κουπὶ καὶ κράτατο σφιχτὰ στὸ πλάϊ τῆς βάρκας γιὰ τιμόνι γιὰ νὰ ἔχω ἐγὼ τὴν ὀμπρέλλα. Πῆγα στὴν πρύμνη καὶ τῆς ἔδειξα πῶς νὰ κρατάει τὸ κουπί. Πῆρα τὴν μεγάλη ὀμπρέλλα ποὺ μᾶς εἶχε δώσει ὁ θυρωρὸς, κάθισα φάτσα στὴν πρῶρα καὶ τὴν ἄνοιξα. Ἔκανε σὰν ἐλατήριο στὸ ἄνοιγμά της. Τὴν κρατοῦσα κι' ἀπὸ τὶς δυὸ μεριές, ὁ ἀέρας τὴ φούσκωνε κι' ἔνοιωσα τὴ βάρκα νὰ προχωρεῖ, ἐνῶ κρατοῦσα γερὰ τὶς ἄκρες, της γιατὶ τὴν τραβοῦσε μὲ δύναμη ὁ ἀέρας. Ἡ βάρκα ἔτρεχε.

—Πᾶμε πρίμα, εἶπε ἡ Κατερίνα. Ἔβλεπα μόνο τὰ τέλια τῆς ὀμπρέλλας ποὺ αἰσθανόμουνα νὰ μὲ τραβάει μαζύ της. Τὴν κρατοῦσα πάντα γερά, μὰ ξαφνικὰ γύρισε ἀνάποδα πρὸς τὰ πάνω, ἕνα τέλι μοῦ ἦρθε στὸ πρόσωπο. Προσπάθησα νὰ τὴν συγκρατήσω. Ἄδικα. Κόντευε νὰ μὲ παρασύρει κι' ἐμένα, κι' ἔμοιαζε σὰ νὰ εἶχα στὰ χέρια μου ἕνα φουσκωμένο πανί. Ἀκούμπησα τὴν ὀμπρέλλα καὶ πῆρα τὸ κουπὶ ἀπὸ τὴν Κατερίνα. Ἐκείνη γελοῦσε. Μοῦ ἔπιασε τὸ χέρι καὶ γελοῦσε.

—Τί ἔπαθες; τὴ ρώτησα, παίρνοντας τὸ κουπί.

—Ἤσουνα τόσο ἀστεῖος ἔτσι ποὺ κρατοῦσες τὴν ὀμπρέλλα.

—Τὸ φαντάζομαι.

—Μὴ θυμώνεις ἀγάπη μου. Ἤτανε πολὺ ἀστεῖο. Ἐμοιαζες σὰ νὰ κρατοῦσες τὴν εὐτυχία μὲ τὰ δύο σου χέρια μὴ σοῦ φύγει, σφιχτά, ἀπ' τὶς ἄκρες. Τὸ γέλοιο τὴν ἔπνιγε.

—Ἔλα, θὰ τραβήξω ἐγὼ τώρα.

—Ξεκουράσου καὶ πιὲς λίγο μπράντυ. Εἶναι μεγάλη νύχτα ἡ ἀποψινὴ καὶ κάναμε τόσο δρόμο στὴ λίμνη.

—Πρέπει νὰ μὴν παρασύρει τὴ βάρκα τὸ ρεῦμα τοῦ κύματος.

—Θὰ σοῦ δώσω ἐγὼ νὰ πιῆς τότε καὶ ξεκουράσου λίγο.

(Συνεχίζεται)

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ
Τῆς ὡραιότερες ποῦ ἔχει ἡ Πάτρα
Θὰ τῆς εὕρετε
στὸ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΧΡ. ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΗ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 226

Πατρινὰ ἡμερονύκτια

Στὰ πεταχτά

Τόσο μεγάλο κρῦο εἶχε στ' ἀλήθεια καιροὺς νὰ κάνη.

—Εἶναι τὸ πρῶτο κρῦο τῆς φετεινῆς χρονιᾶς καὶ γι' αὐτὸ ἔγινε τόσο αἰσθητό.

=Μὲ τὸ βορηᾶ καὶ τὴν παγωνιὰ ποὺ ἐπικρατεῖ ἐξηράθησαν οἱ λάσπες καὶ τὰ λιμνάζοντα νερά.

—Κα' ἔτσι μπόρεσαν οἱ... «ἀποκλεισμένοι» συνοικια κ οἱ πληθυσμοὶ νὰ ἐλευθεροεπικοινωνήσουν.

=Οἱ βιτρῖνες τῶν καταστημάτων τῆς πόλεως ὑπερφορτώθησαν ἀντικειμένων.

—Τὸ δῶρο ποὺ θὰ χορηγηθῆ τὴ Δευτέρα, θὰ ἐλαφρώση πολλὲς ἀπ' αὐτὲς ἀπὸ τὸ ὑπερβολικὸ βάρος.

=Μὲ τὸ μεγάλο κρῦο ποὺ κάνει αὐτὲς τὶς ἡμέρες, τὰ παιδάκια τῶν Δημοτικῶν Σχολείων πρέπει νὰ πηγαίνουν γιὰ μάθημα τοὐλάχιστον στὶς 9 τὸ πρωῒ.

=Ἐπίσης σ'ὅσα σχολεῖα λειτουργοῦν τὶς ἀπογευματινὲς ὧρες, νὰ ἀφήνουν τὰ παιδιὰ στὶς 5.

—Γιατὶ κατόπιν τὸ κρὺο μεγαλώνει καὶ οἱ κίνδυνοι κρυολογημάτων κλπ. εἶναι πολλοί

=Τὰ πορτοκάλια εἶναι τὸ φροῦτο τῆς ἐποχῆς.

—Στὴν ἀγορὰ προσφέρονται ἐκλεκτὲς ποιότητες καὶ μὲ τιμὲς προσιτὲς.

=Αὔριον 13ην Δεκεμβρίου συμπληρώνονται 13 χρόνια ἀπὸ τῆς φοβερῆς ἡμέρας τῆς καταστροφῆς τῆς ἱστορικῆς πόλεως τῶν Καλαβρύτων καὶ τῆς σφαγῆς τῶν Καλαβρυτινῶν.

—Ὁ ἐν Πάτραις Σύλλογος τῶν Καλαβρυτινῶν θὰ ὀργανώση αὔριον φιλολογικὸν μνημόσυνον μέ ἀπαγγελίας ποιημάτων κλπ. τὸ ὁποῖον θὰ μετα δοθῆ ἀπὸ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Πατρῶν ἀπὸ 1.10 μ.μ. ἕως 1.30 μ.μ.

—Τὴν Κυριακὴν στὴ Διακίδειο Σχολὴ Λαοῦ θὰ ὁμιλήση ὁ κ. Λάμπης Ἀντωνόπουλος μὲ θέμα «Καλάβρυτα καὶ Καλαβρυτινοί».

Φαρμακεῖα

Διανυκτερεύοντα :

Βαγενᾶς Κων. Μαιζῶνος 90, Πρόβος Βλάσσης Γερμανοῦ 117.

Συνταγαὶ ΙΚΑ :

Παπαδημητρίου Ἀντ. Πλατ. Γεωργίου Α', Τσακίρης Διον. Κορίνθου 266, Μακρυγένης Παναγ. Μαιζῶνος 77, Ραβαζούλας Ἰω. Γερμανοῦ 1, Βασιλόπουλος Γεώργ. Ἀγ. Νικολάου 65.

Τὸ Ραδιόφωνον

ΤΕΤΑΡΤΗ 12 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΣΤΑΘΜΟΣ ΠΑΤΡΩΝ (193 μ.)

12.30 Ἑλληνικὸ πρόγραμμα, 13.10 δημοτικὰ τραγούδια, 13.40 ἐκλεκτοὶ δίσκοι, 14 ἑλληνικὰ ντουέττα, 15.15 τζάζ, 19 δίσκοι ἀκροατῶν, 19.30 δημοτικὰ τραγούδια, 20.10 συμφωνικὴ συναυλία, 21 ἑλληνικὲς ἐπιτυχίες, 22.10 κάθε δίσκος καὶ ρυθμὸς, 22.45 παληὲς καὶ νέες ἑλληνικὲς ἐπιτυχίες.

Εἰδήσεις: 13.00, 20.00, 22.30

ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ (412μ.)

7.30 Ἕλληνες τραγουδισταί, 8.30 ὀρχήστρες χοροῦ, 12.10 ἐλαφρὰ συγκροτήματα, 12.30 ἡ ὀρχήστρα τοῦ σταθμοῦ, 14 ξένα τραγούδια, 17 δημοτικὰ τραγούδια, 17.30 ἑλληνικὰ τραγούδια, 18.45 ἡ ὀρχήστρα τοῦ σταθμοῦ, 21.30 ἐκλεκτὲς σελίδες, 22.30 μουσικὴ χοροῦ, 23.30 νυκτερινὴ μουσική.

Εἰδήσεις: 7.10, 13, 14.30, 20.15 22.15, 24.

ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ Β' (451μ.)

7.30 Ξένες καὶ ἑλληνικὲς ἐπιτυχίες, 9 ἐλαφρὸ πρόγραμμα, 13 ἡ ὀρχήστρα τοῦ σταθμοῦ, 13.45 ἑλληνικὰ τραγούδια, 18 δίσκοι, 19.15 συντροφιὰ μὲ τὴ μουσικὴ, 21.10 ἑλληνικὰ τραγούδια, 23 τραγούδια.

Εἰδήσεις: 13.30, 22.30.

ΠΡΟΤΥΠΟΣ
ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗ—ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ ΧΡ. ΧΡΗΣΤΟΥ
ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΟΥ—ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ 80
("Εναντι ἱεροῦ ναοῦ)
ΤΗΛΕΦ. 41—37

Ὁ Ὀδοντίατρος
ΣΤΑΜ. ΣΚΟΥΡΑΣ
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ΝΕΟΝ 36.89
Δέχεται εἰς τὸ νέον Ἰατρεῖον του Γεροκωστοπούλου 8, ἔναντι τοῦ παλαιοῦ, ὅπου τό πρώην Γραφεῖον Ἐργασίας.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ - ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΩΣ
ΝΤΙΝΟΥ ΤΣΙΜΑΡΑ
Ὀθωνος Ἀμαλίας 40α
Τηλ. 27-83 —ΠΑΤΡΑΙ
Θέλετε νὰ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΤΕ νὰ ΤΑΞΙΔΕΥΣΕΤΕ νὰ στείλετε ἕνα ΔΕΜΑ—ΔΩΡΟΝ Δι' Ἀμερικὴν, Καναδᾶν, Αὐστραλίαν ;
ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ μας, ΓΡΑΨΑΤΕ, ἢ ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΤΕ μας. Θὰ ἐξυπηρετηθῆτε ΑΜΕΣΩΣ καὶ θὰ λάβετε θετικὰς πληροφορίας ΔΩΡΕΑΝ.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΑ

ΕΔΩ ΚΙ' ΕΚΕΙ

Μοῦ δόθηκε ἡ εὐκαιρία, κι' ὁμολογῶ ἦταν μιὰ ἀπὸ τὶς μοναδικὲς φορὲς ποὺ δὲν πῆγε χαμένος ὁ χρόνος, ν' ἀκούσω μιὰ γριούλα ποὺ διηγεῖτο ἕνα παραμυθάκι στὰ ἐγγόνια της, ποὺ τὴν πιλάτεψαν, ἕως ὅτου τὸ πραγματοποιήσει. Ἦταν μιὰ ἁπλὴ ἱστοριούλα μὲ πολὺ ἀνθρώπινο περιεχόμενο. Ἐκεῖνο ποὺ θαύμασα ἦταν τὴν μαστοριὰ τῆς γριούλας στὴν ἔκφραση. Διηγεῖτο μὲ ἄνεση, μὲ χάρη, μὲ φυσικότητα. Ὁ λόγος ποὺ ἔβγαινε ἀπὸ τὰ χείλη της ἦταν ζεστός, μελιστάλαχτος. Εἶχε ἁρμονία, ἔκτακτο χρωματισμό, μουσικότητα. Γοήτευε, αἰχμαλώτιζε. Μαζὶ μὲ τὰ παιδιὰ καθήσαμε καὶ μεῖς οἱ μεγάλοι κι' ἀκούσαμε τὸν γλυκὸν λόγο της. Καὶ δὲν ξέρω μήπως ἐμεῖς οἱ μεγάλοι, εὐχαριστηθήκαμε περισσότερο ἀπὸ τὰ παιδιά. Μᾶς ἔδωσε τὴν εὐκαιρία νὰ στρέψουμε λίγο τὴ σκέψη πρὸς τὰ πίσω, ἐκεῖ ὅπου μητρικὰ χάδια εἶναι τυλιγμένα μὲ χιονάτους ἀή Βασίληδες, γέλοια καὶ δάκρυα, τραγούδια καὶ ὄνειρα.. Καὶ μελαγχολήσαμε ἡ δονικά, ὅπως θὰ ἔλεγε ὁ ποιητὴς Καβάφης.

****

Εἶναι εὔκολο νὰ διηγηθῆς μία ἱστορία; Ἔστω ἕνα παραμυθάκι στὸ παιδί σου; Νομίζω ὄχι. Λίγοι διαθέτουν τὸ χάρισμα τῆς ἐκφράσεως. Δὲν ἔχουν οὔτε μνήμη, οὔτε καλλιέπεια λόγου, οὔτε ἐκφραστικὰ μέσα ἱκανὰ νὰ μορφοποιήσουν, ν' ἀναστήσουν ζεστὰ μιὰ ἱστορία καὶ νὰ τὴν δώσουν μὲ τὸ νωπὸ αἷμα τῆς ἐπικαιρότητας. Ὅλες οἱ ἱστορίες γίνονται ἀγαπητές, ὅταν παίρνουν βίωμα, ὅταν ἔχουν ἀληθοφάνεια, στοιχεῖα ποὺ φωλιάζουν σὲ κάθε ψυχή. Τί εἶναι τὰ μυθιστορήματα; Τί εἶναι ἕνα διήγημα; Μία πράξη, ἕνα συμβὰν τῆς χθές; Ποιός ὅμως μπορεῖ νὰ τὸ διηγηθῆ τὸ συμβὰν αὐτό; Ἐλάχιστοι. Τὸ νὰ ξέρῃ νὰ διηγεῖται κανεὶς καὶ νὰ ἐκφράζεται εἶναι θεῖο δῶρο. Σπανίζουν στὴν ἐποχή μας ἀληθινοὶ παραμυθᾶδες καὶ τοῦ γραπτοῦ καὶ τοῦπροφορικοῦ λόγου. Κάλπικο παραμυθάδες ὑπάρχουν πολλοί. Κι' ἰδιαίτερα ὅσοι παριστάνουν τόν..ἐρωτευμένο, καὶ τὰ παραμύθια τους δίνουν καὶ παίρνουν. Ἀλλὰ αὐτὰ δὲν πείθουν. Γιατὶ δὲν προέρχονται ἀπὸ βίωμα, γιατὶ δὲν ἔχουν ἀφετηρία τὴ ζεστὴ καρδιά. Στηρίζονται στὴν ἀπάτη. Κι' ἡ ἀπάτη τοῦ ἐρωτευμένου μυρίζει, ὅπως τὸ μπαγιάτικο ψάρι, ἀπὸ μιὰ ὥρα μακρυά. Ἐκτὸς ἐὰν ἔχουν χαλάσει τὰ αἰσθητήρια ὄργανα τῆς ὀσφρήσεως τῶν κοριτσῶν. Ὁπότε οἱ ἀθεόφοβοι βρίσκουν ἔδαφος δράσεως καὶ ..ἐπιχειρηματολογίας, ἄν ὄχι τί ἄλλο.

****

Ἕνας φίλος ποὺ ταξιδεύει τακτικά, ἔλεγε, ὅτι στὰ ταξίδια του στέκεται ἄτυχος πάντα, μιὰ καὶ οὐδέποτε τοῦ δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ κάνη μιὰ εὐχάριστη γνωριμιά.

—«Μὲ λεωφορεῖο ταξιδεύω, μὲ ὠτομοτρίς, μὲ πλοῖο, περίεργο, πάντα στὴ διπλανή μου θέση θὰ ἔλθῃ νὰ κάθωνται δίπλα τους γυναῖκες, καὶ τοὺς ζηλεύω. Γελᾶνε, ἀστειεύονται, διηγοῦνται ἱστορίες, τοὺς προσφέρουν χίλιες δυὸ ἐκδουλεύσεις, καὶ τὰ λοιπά. Καὶ σκάω ἀπὸ τὸ κακό μου. Μὲ πιάνει ζουρλησιά. Αὐτὰ ἔλεγε ὁ φίλος καὶ ἔκανε ὅρκο, πὼς δὲν θὰ ξαναταξιδέψῃ, ἐὰν δὲν πληροφορηθῆ προηγουμένως τὸν διπλανὸ συνταξιδιώτη του.

****

Τὸ παράπονο αὐτοῦ, γιατὶ μᾶλλον σὰν παράπονο.. ταξιδιωτικὸ μποροῦμε νὰ τὸ πάρουμε, μ' ἔκανε νὰ θυμηθῶ ἕνα παλιὸ φίλο, ποὺ εἶχε ἀκριβῶς τὴν ἴδια ἀτυχία μὲ τὸν προηγούμενο. Μιὰ φορὰ πήγαινε γιὰ τὸ Ρίο. Ἄδειο τελείως τὸ λεωφορεῖο. Κάθησε μπροστά, μπροστὰ καὶ γιὰ καλὸ καὶ γιὰ κακὸ ἔβαλε στὸ διπλανό του κάθισμα, τὸ καπέλλο του μήπως ὅταν γεμίση, τοῦ δοθῆ ἡ εὐκαιρία νὰ ἐξυπηρετήση καμμιά...τρυφερὴ ὕπαρξη. Δὲν πρόκανε νὰ τὰ σκεφθῆ αὐτά, ὁπότε μπαίνη στὸ λεωφορεῖο μιὰ γριούλα, ἴσα ποὺ σ ἐκότανε στὰ πόδια της. Τὸν εἶδε καὶ τὸν πλησίασε.

—Παιδάκι μου δὲν παίρνεις τό...καπέλλο σου νὰ καθήσω κι' ἐγώ, γιὰ νὰ μὴν εἶμαι.. ὁλομόναχη ἐδῶ μέσα...

Τὴν συνέχεια τὴν καταλαβαίνετε.

Ο ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΣ

Ἀγοράζω διάφορα παλαιὰ χαρτιὰ ψιλὰ—χονδρὰ, καθὼς καὶ βιβλία, ἀρχεῖα κλπ. Κορίνθου 312 καὶ Κολοκοτρώη 47 τηλ. 41—27

★ΚΑΜΠΑΡΔΙΝΕΣ
★ΤΡΕΝΤΣ-ΚΟΤ
★ΣΑΚΚΑΚΙΑ
Ἀφοὶ ΓΑΛΑΝΗ
ΚΑΤΩθεν Ἔσπερου

Ὁ ὀδοντίατρος
ΓΕΩΡΓ. ΜΑΡΑΣΛΗΣ
Μετέφερε τό ἰατρεῖον του ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατρέως 77, παραπλεύρως Νομαρχίας.

Δr ΠΑΝ. Δ. ΡΑΜΠΑΒΙΛΑΣ
ΙΑΤΡΟΣ—ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ERLANGEN
Τ. ἐσωτερικὸς βοηθὸς ἐπὶ τετραετίαν Παθολογικῶν καὶ Καρδιολογικῶν Κλινικῶν ERLANGEN & BIENNHΣ
Ἐγκατάστασις ἠλεκτροκαρδιογράφου κλπ.
Ὁδὸς Καναχάρη 146—Τηλέφωνον 28—41
ΠΑΤΡΑΙ

SYLVANIA
Λαμπτῆρες φθορισμοῦ
ΝΕΟΝ ΕΛΛΑΣ
Φωτειναὶ Ἐπιγραφαὶ
Ἀντιπρόσωπος:
ΚΩΝΣΤ. ΑΓΓ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ • Μαιζῶνος 151 • ΠΑΤΡΑΙ

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

"ΤΥΦΛΗ ΑΓΑΠΗ"

Ὁ θίασος τοῦ κ. Γ. ΟΛΥΜΠΙΟΥ συνεχίζει μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν τῆς «ΤΥΦΛΗΣ ΑΓΑΠΗΣ» στὸ Πανθεον, ἐν τῷ μεταξὺ ἑτοιμάζει τὴν πρεμιέραν τῆς Παρασκευῆς μιὰ ἀπὸ τὶς μεγαλείτερες θεατρικὲς ἐπιτυχίες ἕνα ἔργο ποὺ ἔχει ἀφίση ἐποχὴ «Δὶς ΕΤΩΝ 39» στὸ ὁποῖον ὁ κ. Γ. Ὀλύμπιος σημειώνει μιὰ πραγματικὴ καλλιτεχνικὴ ἐπιτυχία, τὰ σκηνικὰ εἶναι τοῦ κ. Ι. Χαλκιοπούλου.

Δὶς ΡΑΝΙΑ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ τοῦ θιάσου Ὀλυμπίου ποὺ παίζει στὸ «Πάνθεον».

ΑΓΩΝ ΜΠΑΣΚΕΤ

Εἰς τὸ Στάδιον τῆς Παναχαϊκῆς σήμερον καὶ ὥραν 2.30 μ.μ. θὰ διεξαχθῆ ἐνδιαφέρων ἀγὼν μπάσκετ μεταξὺ τῶν ὁμάδων τῆς Παναχαϊκῆς καὶ τῶν Ἀμερικανικῶν ναυαλιευτικῶν.

Εἰς μνήμην

Ὁ κ. Νῖκος Βέτσος κατέθεσε δρχ. 100 ὑπὲρ τοῦ Μορφωτικοῦ Συλλόγου, εἰς μνήμην Περικλέους Πετροπούλου.

Ὁ κ. Νῖκος Βέτσος κατέθεσε δρχ. 100 ὑπὲρ τοῦ Μορφωτικοῦ Συλλόγου, εἰς μνήμην Γενναίου Καλύβα.

Εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα Πατρῶν καὶ τὰ κεντρικὰ περίπτερα ζητήσατε τὸ νέον βιβλίον τοῦ κ. Χρήστου Γ. Εὐαγγελάτου.
"ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΑΓΙΟΙ ΤΗΣ ΕΠΤΑΝΗΣΟΥ"
Εἶναι τὸ βιβλίο, ποὺ πρέπει νὰ τὸ διαβάσουν ὅλοι. Διότι εἶναι γραμμένο ἀπὸ πνευματικὸ ἄνθρωπο, ποὺ εἶδε τὸ μεγάλο θαῦμα τῶν Ἁγίων εἰς τὴν διάσωσιν τῶν πληγέντων ἀπὸ τοὺς σεισμούς. Βιογραφοῦνται μὲ ἱστορικὴν πληρότητα οἱ Ἅγιοι: Γεράσιμος, Διονύσιος, Σπυρίδων. Τὸ βιβλίον κοσμεῖται μὲ θαυμασίας εἰκόνας τῶν Ἁγίων, χαλκογραφίας σπανίας τῆς Ἰθάκης, Ζακύνθου, Κεφαλληνίας, Κερκύρας. Πλήρης βιβλιογραφία. Πωλεῖται δραχ. 20.

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΠΕΤΡΟΣ Μ. ΝΟΜΙΚΟΣ Α. Ε.
ΘΗΡΑΤΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ
Δ)π "ΜΙΑΟΥΛΗΣ"
Κάθε Πέμπτην μεσονύκτιον διὰ Σάμην, Ἰθάκην, Κέρκυραν, ΒΡΙΝΔΗΣΙΟΝ.
Κάθε Κυριακὴν μεσονύκτιον διὰ Πειραιᾶ, Πάτμον, Κῶ, ΡΟΔΟΝ.
Πρακτορεῖον: Χ. Μεσσήνη
Ἀγ. Ἀνδρέου 28α'—Τηλ. 21—85

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Κ. ΤΟΓΙΑ
«Κ. Τόγιας»
Πέμπτην 2αν πρωϊνὴν διὰ Ζάκυνθον, Ληξούριον, Ἀργοστόλιον.
Πέμπτην 10ην ἑσπερινὴν διὰ Πειραιᾶ, Σύρον, Τῆνον, Μύκονον, Ἅγ. Κήρυκον (ραδιούχα λουτρά), Βαθύ, Καρλόβασι.
Τρίτην 2αν πρωϊνὴν διὰ Ζάκυνθον Ληξούριον, Ἀργοστόλιον.
Τρίτην 10ην ἑσπερινὴν διὰ Πειραιᾶ κατ' εὐθεῖαν.
Πρακτορεῖον: Κ. Λαγωγιάννη Ὀθωνος—Ἀμαλίας 52 Τηλεφ. 36—88

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΚΑΒΟΥΝΙΔΟΥ Α. Ε.
ἀ)π «Γλάρος»
Τετάρτην 11ην ἑσπερινὴν διὰ Πειραιᾶ.
Πέμπτην 11.30 νυκτερινὴν Ἀστακόν, Κάλαμον, Μύτικα, Ζαβέρδα, Λευκάδα, Πρέβεζα. Ἐπιστροφὴ μέσῳ ἰδίων προσεγγίσεων.
Παρασκευὴν 9ην ἑσπερινὴν Πειραιᾶ.
Δευτέραν 11 1)2 ἑσπερινὴν Ἰθάκην, Σάμην, Ἀγίαν Εὐφημίαν, Φισκάρδο, Βασιλικήν, Νυδρί, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν, Παξοὺς, Ἡγουμενίτσαν, Κέρκυραν. Ἐπιστροφὴ μέσῳ ἰδίων προσεγγίσεων.
Πρακτορ